

Jak si vydra musela zvykat na vyučování starého výra

Kousek od Vysočan, u malé říčky, se narodila vydra. Maminka se o malou vydru pečlivě starala, nosila jí rybky, učila ji plavat a potápět se. A tak naše malá vydra vyrůstala v klidu a bezpečí a moc ráda si hrála. Třeba se klouzala po blátě, že byla špinavá až za ušima, a pak se maminka zlobila, ale jen naoko, protože u vyder to tolik nevadí. Stačilo hupsnout zase do vody a vydří kožíšek se sám vypral. V zimě si užila radosti na ledě, to krásně klouzalo. A jak se dalo vyvádět ve sněhu! A přitom si kožíšek vůbec neumazala.

Jednoho dne ráno se vydra probudila, dostala od maminky rybu ke snídani a pak maminka povídá: „Tak moje milá, dnes je pro tebe velký den, dnes půjdeš poprvé do lesní školy ke starému výrovi. Tam budeš hezky poslouchat a učit se.“ Malá vydra se podivila:

„Do školy? K výrovi? A kdy si budu hrát? A co se tam budu učit? Třeba výt jako vlci?“ Maminka vydra odpověděla: „Prosím tě, ty máš nápady, na co by ti bylo vytí, to nech vlkům. Starý výr je moudrý a dobře ví, co vás má učit. A nezapomeň, že výrovi musíš vykat. Ať vidí, že jsi dobře vychovaná. Tak dojez a vyrazíme na cestu.“ Jenže malé vydře se do školy vůbec nechtělo. Včera objevila skvělou blátivou skluzavku pod vysokou skálou a dnes si ji chtěla náležitě užít. Jindy snídani zhltdala co nejrychleji, aby mohla řídit po venku. Ale teď začala rybu žvýkat velmi pomalu a mamince tvrdila, že se přeci má jíst pomalu a každé sousto pečlivě rozžvýkat. Maminka nebyla padlá na hlavu a malou vydru prokoukla: „Tak už nedělej cavyky, obvykle se cpeš, jako bych tady pořádala soutěž jedlíků. Opláchni si packy a jde se.“

Že by se malé vydře chtělo zrovna výskat radostí, to se říct nedá. Ale nedalo se nic dělat, do školy musí každý. Starý výr seděl na velkém pařezu a kolem něj žáci. Seděli tiše a čekali celí vykulení, protože tu dnes byli také poprvé. Výr se podíval na vydru a řekl: „Ty se mi zdáš nějak hubená, úplné vyžle.“ Maminka vydra hned výrovi odpověděla: „To má z toho, jak celý den

lítá někde venku, ale jí dobře, pane učiteli, to mi věřte.“ Starý výr pokýval hlavou: „No dobrá, ale na nějaké lítání po venku a jiné skopičiny musíš zapomenout, nyní jsi školačka. Sedni si vedle lišky a dávej pozor.“

Pak dala maminka vydra malé vydře pusku na čumáček, ještě jednou ji napomenula, aby poslouchala výra, a šla domů. Vydra si sedla vedle lišky a první školní den začal. Výr si uhladil peří na hrudi, pohlédl na své nové žáky a spustil: „Já jsem ode dneška váš učitel a vy moji žáci. Dávejte ve vyučování pozor, protože ze všeho, co vám řeknu, vás budu také zkoušet. A kdo ze zdravotních důvodů nemůže v hodinách tělesné výchovy cvičit, musí mít potvrzení od lékaře. A dnes si řekneme něco o lese.“

Když vydra přišla odpoledne domů, řekla mamince: „Já si na tu školu asi nikdy nezvyknu.“ Byla tak unavená, že na skluzavku pod vysokou skálou úplně zapomněla a usnula jak špalek.

Druhý den ve škole opakovali, co si říkali o lese. Pan učitel se zeptal: „Žáci, na co si musíme dát v lese pozor, co je pro nás nebezpečné?“ Hned se hlásila sojka, která seděla přímo pod pařezem pana učitele, aby mu byla nejbliž: „Musíme si, prosím, dávat pozor

na lidi.“ Výr uznale pokýval hlavou: „Ano, ano, sojko, a můžeš nám říci proč?“ Sojka ani chvíli nezaváhala a hned spustila: „Lidi dělíme na dvě skupiny. První skupina lidí chodí do lesa za odpočinkem a chová se tu tiše a nic neničí, ta pro nás není tak nebezpečná. Druhou skupinu však tvoří lidé hloupí, co v lese tropí hluk, kopou do hub a mohli by po nás házet kamením. Také v lese kouří a odhazují špačky od cigaret. Nikdy se takového nedopalku cigarety nesmíme dotýkat a obzvlášť zkoušet ho dokouřit.“ Pan učitel znovu pokýval hlavou, byl s odpovědí nadmíru spokojen. Vtom se hlásil veverčák a žaloval: „Pane učiteli, já viděl vlka, jak chtěl kouřit. A pak se motal po mýtině a vyblinkal se do jahod.“ Vlk se dost zastyděl, stáhl ocas mezi nohy a raději civěl do země. Dobře si totiž pamatoval, jak mu bylo příšerně zle. Výr na to řekl: „Žáci, lidé mají svoje zlozvyky, ne všichni, ale je jich dost. Mezi ně patří pochopitelně kouření, také pijí nápoj, kterému říkají pivo a prý po něm hloupnou ještě víc. A svým mláďatům kupují spoustu cukrovinek a žvýkaček. A vlk se potrestal sám, když chtěl ochutnat cigaretu. Nemám pravdu, vlku?“ Chudák vlk jen smutně zavyl.

Když přišla malá vydra domů, ptala se maminky: „Ty, mami, je chození do školy zlozvyk?“ Maminka se trochu polekala, pomyslela si, že ta její holka nedává ve škole pozor, ale pak odpověděla: „Ne, to rozhodně není zlozvyk, zlozvyk je něco špatného, třeba okusování drápků nebo časté mlsání. Víš, jak medvěd chodí každou chvíli včelám na med? A pak ho bolí břicho a je celý ulepený. Chodit do školy je naopak moc užitečný návyk.“

Další den ve škole žáci s panem učitelem opakovali přežvýkavce. Pan učitel vyvolal vlka. Ten si nemohl hned vzpomenout, co si o přežvýkavcích říkali, ale něco říct musel, aby tak trochu zamázl tu ostudu s kouřením. Postavil se a spustil: „Přežvýkavci jsou mláďata od lidí, co často žvýkají žvýkačku.“ Ostatní žáci se začali smát a nastal takový povyk, že se to rozléhalo po celém lese. Chudák vlk si utrhl další ostudu. Pan učitel počkal, až se žáci trochu zklidnili, a pak řekl: „Není hezké, když se někomu smějeme, že něco poplete. Ve škole si musíte vzájemně pomáhat, a ne se povyšovat nad ostatní. Když to budeme všichni dodržovat, bude nám ve škole hezky a budeme se rádi do školy vracet. Zamyslete se na tím, žáci.“ Žáci se tro-

chu zastyděli, uznali, že má pan učitel pravdu, a o přestávce dal každý vlkovi kousnout ze své svačiny.

Doma řekla vydra mamince: „Víš mami, ve škole je fajn, že jsme všichni kamarádi a pomáháme si. A o přestávkách si spolu povídáme a hrajeme si. To se mi moc líbí. Zítra bude pan učitel zkoušet slova s předponou VY. Víš, vlkovi učení moc nejde, tak se s ním budeme já a sojka odpoledne učit. Sejdeme se pod borovicí.“ Maminka byla potěšená, říkala si, no ne, jak se ta holka změnila, ještě nedávno to bylo takové třeštiprdlo a dnes, prosím, doučuje vlka.

Další den ve škole se vlk sám přihlásil, že umí slova s předponou vy. Pan učitel vlka vyvolal a chtěl vědět nějaké příklady. Vlk se postavil a spustil: „Třeba vymyslet, vytroubit, vyskákat, vyšplhat.“ Pan učitel ho pochválil a vlk byl šťastný jak blecha. Sojka a vydra na sebe mrkly, že odvedly dobrou práci. Pak pan učitel vyvolal medvěda. Ten zrovna nedával moc pozor, protože si čistil jazykem umatlaný kožich od medu, jen si tak matně pamatoval, že před nějaké slovo dá ještě slabiku vy, a chtěl to mít rychle za sebou, a tak vyhrkl: „Vyšiška!“ No to se ví, že to bylo k smíchu, ale žáci se překonali a medvědovi se nesmáli a sojka se přihlá-

sila, že předponu vy medvědovi odpoledne ještě jednou vysvětlí, že když to pochopil vlk, musí to pochopit i medvěd. Pan učitel sojku pochválil a slíbil jí odměnu na konci školního roku. Medvědovi se do odpoledního doučování moc nechtělo, chtěl jít raději zase na med, ale pak si řekl, že tu nebude za největšího hlupáka a že mlsání medu projednou oželí.

Pak pan učitel rozložil velkou mapu a ukazoval, kde jsou nížiny a kde vysočiny, kde leží Vyškov a kde Vyšehrad a co znamená nadmořská výška. Nejvíc dávala pozor sojka, která po panu učiteli vše správně ukázala. Horlivě po mapě poskakovala a zobáčkem se trefila vždy na správné místo. Patrně se již těšila, jak bude tuto látku doučovat vlka a medvěda.

Večer, když byla vydra už v pelíšku, zeptala se maminky: „Mami, jak se pozná, že už jsem si na školu zvykla? Sojka říkala, že se to pozná podle toho, že do školy dojdu i poslepu. Nemáme doma nějaký šátek? Že bych to zítřka zkusila.“ Maminka se usmála, pohladila malou vydru po čumáčku a odpověděla: „Tak to zrovna není, ale neboj se, poznáš to sama na sobě, až bude ten správný čas.“ Vydra o všem přemýšlela, až usnula, a zdálo se jí, že jdou všichni žáci do školy

poslepu, na očích mají uvázané šátky, vzájemně do sebe narážejí, padají přes sebe, narážejí do stromů a školu nemůžou najít. Jen sojka je bez šátku, létá nad nimi od jednoho k druhému a pokřikuje: „Medvěd víc doleva! Liška dva kroky dopředu! Zajíci, zpomal! Vydra švindluje a dívá se!“

Vydra byla ráda, že je už ráno, a po cestě do školy na hloupý sen docela zapomněla. Však byl moc hezký den, sluníčko začalo pěkně připalovat. Ve škole pan učitel řekl: „Žáci, dnes je úplná výheň, a protože jste byli poslední dobou velmi pilní, i medvěd se vše doučil, nebudeme se dnes v takovém vedru učit, ale půjdeme k řece. Tam nám bude lépe.“

Všichni měli ohromnou radost, říkali si, že mají nejhodnějšího pana učitele na světě, jen sojka cosi brebtala, že měli ještě probírat býložravce. Ale sojku nikdo nebral vážně a hurá k řece. Tam všichni, i pan učitel, obdivovali vydru, jak umí výborně plavat a potápět se do velké hloubky. Vydra byla tou chválou celá unesená a začala se předvádět ještě víc, že ukáže i šipku do vody. Ale nějak to nezvládla, místo šipky udělala děsného placáka a narazila si břicho. Sojka ji hned poučovala, že to bylo tím, že se špatně odrazila a také

přední packy nedala do správné polohy. Vydra se pak uklidnila, přestala se předvádět a všichni si u řeky užívali až do večera.

Večer pak řekla mamince: „Hele, mami, já si myslím, že jsem si už na školu zvykla. Dnes se mi tam moc líbilo. Až na toho placáka. Sojka říkala, že bude paní učitelka, tedy až vyroste. Já bych asi také chtěla být učitelka. Učila bych žáky hlavně plavat a potápět se, možná i šipky, ale ty musím ještě natrénovat. Placáky nikoho učit nemusím, ty umí každý.“

Maminka byla ráda, že si její malá vydra školu nakonec oblíbila, a když po letech potkala u lékaře pana učitele výra, který byl už dávno v důchodu, tak mu vyprávěla, že se její dcera nakonec nestala učitelkou, ale dala se k profesionálním potápěčům. Tam je prý práce mnohem klidnější a nemá tam takové nervy.

Pracovní úkoly po V

1. **Podtrhni v pohádce vyjmenovaná slova po V červeně a příbuzná slova zeleně.**

2. **Z vyjmenovaných slov po V vypiš slovesa.**

---

3. **Vypiš podstatná jména.**

---

4. **Jaký slovní druh je slovo vy?**

---

5. **Doplň správně i, í, y, ý:**

žv__kačka, zlov__k, v__t věnečky, v__dím dobře, v__ška budovy, v__žka u hradu, zub se v__klá, nedělej cav__ky, v__sutý most, cesta se v__ne, v__skat radostí, nejv__ší hora.

6. **Co je správně?**

Vydra dostala ke snídani: žížalu, rybu, rohlík se šunkou.

Nejpilnějším žákem byla: sojka, veverka, želva.

Vlk zkoušel: bruslit, kouřit, pít pivo.

Medvěd měl kožich umatlaný od: marmelády, másla, medu.

Medvěd neuměl: předponu VY, kotrmelec dozadu, násobilku.

Vydře se nepodařila: básnička, slohová práce, šipka do vody.

Vydra se stala: učitelkou, potápěčkou, operní pěvkyní.

7. **Namaluj, co tě nejvíc na pohádce pobavilo.**

V

Doplňovačka

Víš, co to je?

1				Ž		
2				Č		
3		M				
4					Ž	
5		B				
X			x			
6					K	
7				C		
8	S					

1. HUBENÝ JAK...	5. MEDVĚDA BOLELO...
2. VYDRA SE NARODILA KOUSEK OD...	6. OPAK TYKÁNÍ
3. MEDVĚD CHODIL NA...	7. OPAK MĚNĚ
4. OPAK VYSOČINY	8. OPAK MLADÝ